

Maxillaria sanderiana Rchb. f.

Vindplaats

Ecuador (Departementen Tungurahua, Napo, Canar), Peru. Hij groeit epifytisch in de zeer vochtige berg nevel wouden vooral aan de randen. Ook komt hij voor op vrijstaande bomen, in humusrijke vorken, op mosrijke plaatsen, tussen 1200 en 2400 meter.

Beschrijving

Een grote, forse plant, zowel epifytisch als terrestrisch, op een kort rhizoom. De bulben zijn tot 5 cm lang, eivormig, met één blad aan de top. De bulbe zit opgesloten in twee bladoksels. De bladeren zijn tot 40 cm lang en 5-7 cm breed, spits toelopend. De bloeiwijze ontstaat aan de voet, tot 25 cm, naar boven gebogen groeiend, draagt één bloem. Bloemen groot, vlezig, opvallend, 12-15 cm breed.

Foto: J.Lodewijk

Cultuur

Zoals bij zijn verspreiding al aangegeven, groeit *Maxillaria sanderiana* gemiddeld hoog in het gebergte, voor ons vertaald naar de kas betekent dat gematigde of gematigd / koele kas. De knoppen groeien naar onderen uit de wortel hopen en richten zich kort voor de bloei op. Daarom wordt *M. sanderiana* het beste in een korfje gekweekt of op een stuk bast of een varenblokje, waarbij voldoende mos moet worden toegevoegd dat hij kan blijven groeien en zich een goede luchtvochtigheid handhaaft. Hij groeit goed in een halfbeschaduwde situatie met veel luchtbeweging. In de zomer moeten we proberen de dagtemperatuur van 22°C aan te houden, terwijl de nachttemperaturen zoveel mogelijk moeten dalen. Groei herstelt zich in juni. Deze groei gaat uitermate langzaam en duurt de hele winter. Gedurende de winter dagtemperaturen tot 16°C, in de nacht 12°C. Een hoge luchtvochtigheid, 70 - 80%, doet de soort dan goed. Gedurende de winter verschijnen de bloemknoppen. Na de bloei enige rust, wat minder water, iets koeler zetten, tot de plant door het laten verschijnen van een nieuwe scheut zijn hergroei laat weten. Geen vensterbankplant.

Bloeitijd

Bloei in de kas tussen februari en mei, in de natuur vooral van oktober tot januari.

Wetenswaardigheden

Maxillaria sanderiana werd in 1883 door Edward Klaboch in Peru ontdekt op een hoogte van 1200 meter in het Andes-gebergte. Hij zond de planten aan de firma Sander en Co in Engeland. De eerste bloeiende plant kwam van Baron Schroeder die hem op de orchideeënconferentie van Zuid-Kensington in mei 1885 tentoonstelde.

Reichenbach beschreef de soort in 1888 in het prachtige werk 'Reichenbachiana', band 1, plaat 25.

Bron:

Orchiteek N.O.V.
Bijlage van Orchideeën aug. 1986
Tekst:A. Klaassen
Foto's:J. Lodewijk
Tekening: